10. DAN – V KALAMATO

Camperstop Fanaria (N:37.89844; E:22.8954) sva zapustila okoli 10.00 ure, Za dobro kosilo, trikrat pijačo, koriščenje interneta, stranišča in kopalnice, pa še pranja avtodoma sva plačala le 32 evrov. Dodaten strošek je bila elektrika v višini treh evrov.

Ostala pa je dilema ali naj potujeva do kampa Fare v kraju Kalamata (N:37.021118; E:22.143731) po avtocesti ali po stranskih cestah. Preračun je pokazal, da bova po avtocesti s cestninami potovala 3 ure manj, kot po stranskih cestah, čeprav bova plačala cestnino. Odločila sva se za avtocesto. Na poti sva poklicala omenjeni kamp, kjer pa ni bilo jasnega odgovora ali naju bodo sprejeli ali ne, zato sva so ogledala tudi druge možnosti v okolici Kalamate.

Za cestnine sva plačala 27,15 evra, ker so naju tudi tokrat šteli za »avtobus«. Po prispetju v Kalamato sva zavila v bližnji Lidl, kjer sva dopolnila najine prehranske zaloge, prav tako pa sva zavila na bližnjo bencinsko črpalko, kjer sva diesel dotočila po 1,528 evra za liter kar je tukaj zelo ugodno, pa še vetrobransko steklo so nama očistili.

V kampu Fare v kraju Kalamata (N:37.021118; E:22.143731) so naju sprejeli. Cena kampa je 22 evrov na dan za dve osebi avtodom in elektriko. V glavni sezoni pa ceno dvignejo za dva evra. Kamp je za tukajšnje razmere soliden, ni pa tak kot v državah Zahodne Evrope (urejenost in čistoča), plaža preko ceste je lepa, a le tu in tam vidite kakega kopalca, čeprav voda za naše razmere ni hladna. Popoldan je začelo celo deževati.

Danes sva prispela na najjužnejšo točko najinega potovanja, sedaj se bova le še vračala proti severu, a počasi.

Danes sva prevozila 167 kilometrov, a vožnja ni trajala 1 uro in 33 minut ampak 2 uri in 45 minut. Povprečna skupna poraba goriva na celi relaciji od doma do tukaj je ostala na 9,2 litra na 100 kilometrov.

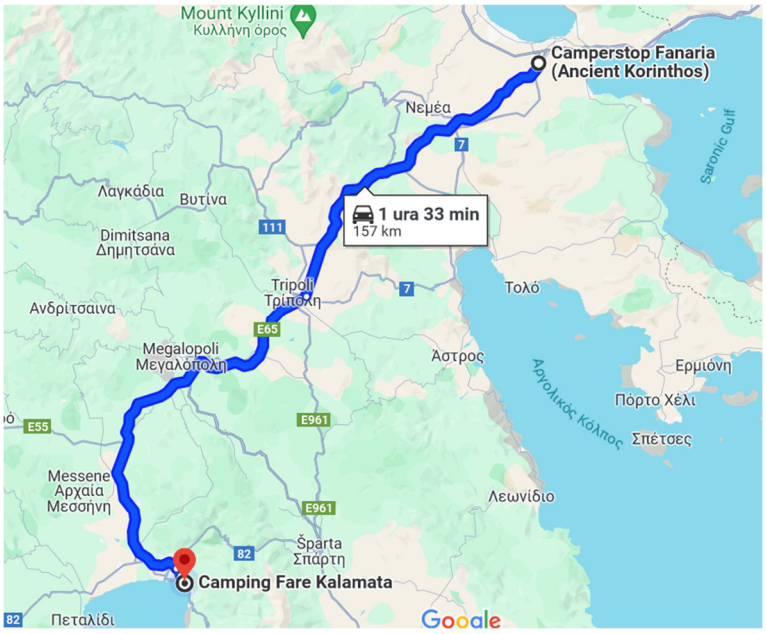

Današnja pot.

Še nekaj slik.

Avtodom v njihovi senci.

Vedno izobesiva našo zastavo.

11. DAN – RAZISKOVANJE KALAMATE

Avtokamp Kalamata (N:37.021118; E:22.143731), kjer sva udobno prenočila je od mesta Kalamata oddaljen okoli 4 kilometre. Leži neposredno ob peščeni obali. Dejansko se taka plaža z lokali vleče vse do centra mesta. V mesto vsakih 15 minut (ob vikendih pol ure) vozi minibus. Karta za eno smer stane 1,50 evra.

Ker sva današnji dan namenila obisku mesta in počitku, sva se v mesto z minibusom odpravila okoli 11. ure. Receptor nama je priporočil ogled muzeja starih vlakov na prostem, sedanji center mesta in staro mestno jedro.

Sledila sva napotkom receptorja in se najprej ustavila na stari železniški postaji. Google nama je povedal, da so jo zgradili leta 1892, ko je v mesto prišla tudi železnica, ki je bila za tisti čas in Peloponez nasploh izjemnega pomena. Stavba je enaka še danes, vključujoč sanitarije, ki jih niso kaj dosti obnavljali. Stavba danes služi gostinskemu lokalu. Železniška postaja in omenjena železnica je bila aktivna do leta 2011, ko so jo ukinili. Nekateri podatki pravijo, da občasno še sedaj do tu pripelje kak turistični vlak, a mesta kamor naj bi pripeljal nisva našla. Google pravi, da želijo železnico do Kalamate obnoviti in jo ponovno aktivirati. Danes je tukaj nekakšen park s številnimi prodajalci cvetja in starimi lokomotivami in starimi vagoni, kar je seveda na ogled obiskovalcem.

Pot sva peš nadaljevala v sedanje mestno jedro in v nadaljevanju v staro mestno jedro. Glede na to, da je danes nedelja, so bile trgovine več ali manj zaprte obratovali so le gostinski lokali. Glede na to, da se je bližal dež, sva najin sprehod po mestu kmalu zaključila na eni od avtobusnih postaj. Na avtobus je bilo treba čakati slabe pol ure, zato sva si v bližnjem lokalu naročila pol litra vode v plastenki in deciliter vina. To posebej omenjava zaradi cene, ki naju je presenetila. Plačala sva namreč le dva evra, v Sloveniji ne vem kje bi to dobila za tak znesek. V avtokamp sva se vrnila relativno zgodaj in si v avtodomu pripravila kosilo. Popoldan sva namenila počitku in pripravi na jutrišnji odhod naprej. Danes sva peš prehodila nekaj nad 4 kilometre.

Še nekaj slik.

Stara železniška postaja v Kalamati.

Tako je bilo še leta 2011, ko je do tukaj še vozil vlak.

Malo presenečenje, v centru Kalamate deciliter vina in pol litra vode za 2 evra.

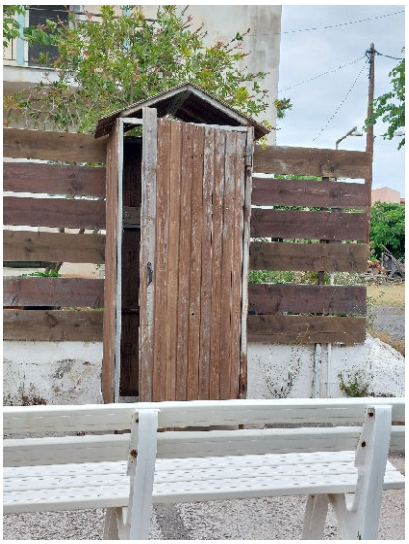

Star, a še delujoči tuš v kampu, tuširate se zunaj preoblečete v uti.

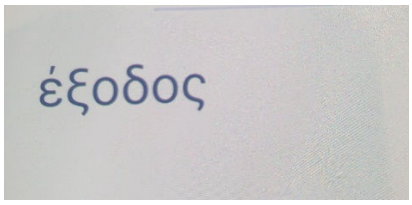

Če ne znaš Grščine je lahko tukaj težava, tole pomeni izhod. Google prevajalnik pa je seveda rešitev.

12. DAN - OD KALAMATE DO OLYMPIE

Zbudila sva se v sončno jutro in po jutranjem ritualu in zajtrku pripravila najin avtodom za nadaljevanje poti. To pomeni, da sva izpraznila odpadno vodo in kemični WC, plača bivanje v kampu in sicer 44,00 evrov za dva dni, ter v navigacijo vpisala koordinate kampa Diana v kraju Olyimpia (N:37.645664; E:21.623172). Po pregledu poti sva se odločila, da tokrat izbereva pot izven avtoceste, saj imava dovolj časa in tudi pot ni bistveno podaljšana, pa še okolico si bova lažje ogledala. Seveda sva morala obnoviti tudi zaloge hrane, zato sva se ustavila v bližnjem Lidlu in nakupila najnujnejše stvari.

Pot je potekala mirno, zastojev ni bilo zato sva lahko uživala ob razgledu po zanimivi pokrajini. No v dveh primerih se je cesta izrazito zožila in že sva se bala, da je najina navigacijska naprava ponovno ubrala kakšne poljske poti, a temu ni bilo tako, saj so kažipoti ob cesti kazali, da greva v pravo smer.

Po približno treh urah sva prispela v Camping Diana (N:37.645664; E:21.623172), kjer naju je sprejel prijazni receptor, ki se je spomnil, da smo prejšnji dan govorili

po telefonu in nama omogočil, da izbereva prostor. Odločila sva se za parcelo v bližini recepcije in bazena, ki ga imajo v kampu. Bazen že obratuje.

Kamp leži le 200 metrov od centra kraja in le 800 metrov od največje znamenitosti tega kraja in sicer stadiona, kjer so v antični Grčiji imeli olimpijske igre. Današnji popoldan sva izkoristila za ogled centra kraja in Arhimedovega muzeja, jutri pa bova dan posvetila ogledu arheoloških znamenitosti in muzeja olimpijskih iger.

Arhimedov muzej v Olympiji se, v nasprotju s tradicionalnimi muzeji, posveča fascinantnemu svetu starogrške tehnologije. Ponuja vpogled v genialnost Arhimeda, ki ni bil le matematik in fizik, temveč tudi inženir, astronom in izumitelj. Ogled muzeja je resnično poučen in navdihujoč, saj sva morala obnoviti kar nekaj znanja iz fizike. Zanimivo je tudi to, da muzej nima vstopnine, pač pa so veseli vsake donacije, ki jo obiskovalci pustijo. Tudi midva sva bila nad videnim navdušena in z veseljem pustila nekaj evrov.

Če sva včeraj pisala o nizkih cenah gostinskih lokalov v Kalamati, morava danes pisati o nenormalno visokih cenah v Olimpiji. Za dve kepici sladoleda brez čokoladnega preliva vas bodo oskubili za osem evrov. Vse cene tu so ekstremno visoke.

Danes sva prevozila 120 kilometrov, a vožnja ni trajala 1 uro in 33 minut ampak 3 ure in 5 minut, vključujoč nakup v Lidlu in še kaj. Povprečna skupna poraba goriva na celi relaciji od doma do tukaj je ostala na 9,2 litra na 100 kilometrov.

Današnja pot.

Še nekaj slik iz Arhimedovega muzeja.

Parabolno zrcalo, ki s pomočjo sončnih žarkov prižge ogenj.

Hodometer, kalkulator za merjenje razdalj.

Naprava s pomočjo katere so lahko dvigovali več sto kilogramov težke kamnite bloke.

Vstop v Arhimedov muzej.